

Cumali Ü. Hasannebioğlu İçin 7 Cümle

1. Çalıştığı yerin adını sevmek ve bunu söylemek, şiir söylemekle aynı. Tabii bu biraz da çalıştığın yere bağlı, TOPRAKSU. “Havasına suyuna, taşına toprağına” duygusu.
2. Neşet Ertaş’ın “iki büyük nimetim var” deyişini, ikisine de hürmet ettiği iki ana diye yorumlamış. Biri onu doğuran anası, biri onu yoğuran anası, ikisi de öz, ikincisinin adı tabiat. İkisini de şiir gibi anlatıyor desem, gibi fazla gelir, ikisi de şiir.
3. “Şiir annelik sanattır” diye düşünüp yazmıştım, 30 yılı geçmiştir, geç farkına varmışım belli ki, şiirden önce bunu yazmalıydım! Şiiri bilmem ama anneler bağışlar. Sözcükleri annemden aldığımı düşünürüm ve onun yerine şiir yazdığımı. Hasannebioğlu ile benzer düşünüyoruz, o da şiirinin annesinden geldiğini söylüyor. Borcumuz çok tabii, şiir yazıyorsan uçan kuşa borcun var demektir, ama ilk ve hep borcumuz annelerimize.
4. Şiirinin unutulmasına da razı. ‘Yüreğinde doğururken müthiş bir haz duyuyor’ zaten. Bir şair tavrından çok, şiir tavrı ki bence daha kıymetli. Daha da güzeli, ‘ölünceye kadar çırak’ görmesi kendini. Bu usta bolluğunda az şey mi kendini çırak görmek? “Bir şaşma, bilmeme, öğrenmeye çalışma; her an yeniden şaşma, yeniden bilmeme ve yeniden öğrenmeye çalışmanın adıdır” şiir onda.
5. Pek çok dergide yazmış, “Mavera” şairlerinden, ama en çok Eskişehir’de çıkan “Deneme”yi seviyor, ben de!
6. Şiir kitaplarının yanında şiir gibi işleri de var, sözgelimi yazdığı Türk Tarımı kitabı ki tabiatla ilgili her şey de şiire sayılır. Hikmet Birand’ın Alıç Ağacı İle Sohbetler’i de şiir değil midir? Hasannebioğlu’nun organik bir şair olduğunu şiirinden önce anlatan bir şey var: 1980’lerde, kayısı üretiminin %40’ını sağlayan ‘kaba aş’ adındaki çok verimli, ilkbaharın son donlarına dayanıklı bir kayısı çeşidi bulup geliştirmiş. Şairlere önemle duyurulur!
7. 50 yıldır dilimden de aklımdan da kalbimden de düşmedi şu iki dizesi: “Kurt geldi kuş geldi söylevime de Yusuf gelmedi/Yusuf yalnızca satılmalara eyvallah demedi!”

